

Tuần Báo Vô Vi

6 tháng 1 năm 2019

Số 428

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tay bắt mặt mừng là sao?
- 2) Cuộc đời trong trắng bị ô nhiễm tại sao?
- 3) Loài người khác màu da nhưng sự đau thương là một tại sao?
- 4) Người tu quý thương và đón rước có vui không?
- 5) Đồng hành tương ngộ có vui không?
- 6) Đồng hành cảm thức thâm tình ra sao?
- 7) Duyên tình tái hợp là sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Monaco, ngày 18-03-2001 7: 40 AM 1) Hỏi: Tay bắt mặt mừng là sao? Đáp: Thừa tay bắt mặt mừng là tâm hồn ổn định vui tươi. Kệ: Thành tâm tương ngộ ý tâm giao Hồn hờ vui tươi hiện sắc màu Trí triển tâm thành tâm ý ngộ Cùng chung sanh hoạt trí tâm giao.	Monaco, 19-03-2001 7:50 AM 2) Hỏi: Cuộc đời trong trắng bị ô nhiễm tại sao? Đáp: Thừa cuộc đời trong trắng phải chịu ô nhiễm tại vì ảnh hưởng của xã hội hình thành. Kệ: Duyên Trời đã định phải tham dâm Ô trược tạo nghiệp tự tái tâm Bất ổn thân hình giao động mạnh Tham dâm động loạn tạo sai lầm.
Monaco, 20-03-2001 8: 50 AM 3) Hỏi: Loài người khác màu da nhưng sự đau thương là một tại sao? Đáp: Thừa sự cấu trúc như nhau chỉ có một con đường đến và đi mà thôi. Kệ: Giáng lâm tại thế biết thâm đi Trí tuệ phân minh biết dự thi Tự giác tự hành trong ý thức Trì tâm tự sửa tự tâm đi.	Amphion-Les-Bains, 21-03-2001 5:05 AM 4) Hỏi: Người tu quý thương và đón rước có vui không? Đáp: Thừa người tu thiên đêm đêm đồng hành mà được đón rước thì rất vui khi gặp mặt. Kệ: Thành tâm chờ đợi giờ tương ngộ Quyển luyến thương yêu tái lập bỏ Cởi mở tâm tình nay được rước Thương yêu quý trọng niệm Nam Mô.
Amphion-Les-Bains, 22-03-2001 5:50 AM 5) Hỏi: Đồng hành tương ngộ có vui không? Đáp: Thừa đồng hành tương ngộ rất quý trọng lẫn nhau. Kệ: Đồng hành tương ngộ dễ quy tâm Thức giác quy nguyên dễ tái tâm Quy hội tình người chung một mối Cùng chung xây dựng chẳng sai lầm.	Amphion-Les-Bains, 23-03-2001 3: 10 AM 6) Hỏi: Đồng hành cảm thức thâm tình ra sao? Đáp: Thừa đồng hành cảm thức thâm tình quy một thần giao cách cảm. Kệ: Liên hệ chung đường quy một mối Tâm thân ổn định tiến từ hồi Thâm tình giao cảm cùng chung lối Trí tuệ quang minh tiến từ hồi.
Amphion -Les- Bains, 24-03-2001 6: 03 AM 7) Hỏi: Duyên tình tái hợp là sao? Đáp: Thừa duyên tình tái hợp tùy theo sự chuyển động của Bề Trên. Kệ: Tái hợp chơn tâm tự tiến tùy Nguyên do hội tụ chuyển tâm trí Quy hồn quy vía không còn động Giải tỏa phiền ưu tự giác tri.	

MẪU ÁI 143

*Xét ta mới rõ nhiệm màu
Ai sanh ai dưỡng ai bồi bổ tâm?
Chớ nên tự đắc tướng lầm
Ta là chơn chánh khó tầm sửa sai.*

Sự cấu tạo của tứ đại: nước, lửa, gió, đất, kết tinh tạo thành một cơ cấu thân hình để giam hãm Hồn và Vía, sàng sảy tùy theo cơ duyên của mỗi phần. Kẻ hưởng thụ về thể xác, kẻ chăm lo an dưỡng về phần hồn, sắp đặt bởi bộ máy huyền vi bí ẩn trong thâm tâm của mọi người.

*Tạm vui phát nở nụ cười
Tâm buồn bực bội người người bất an
Miệng thời thuyết lý mền vàng
Đạt rồi lại chán chuyển sang tu hành.*

Loài người đang tạm sống trong mâu thuẫn của sự mâu thuẫn, sanh diệt hằng ngày tham lam dục vọng, rồi chính nó phải từ giả những nguyện vọng ấy mà đi.

*Điều gì phải đáng gắng ghi?
Điều gì phải bỏ tâm thì mới an?
Thế gian cho đến thiên đàng
Nơi nào chơn giả vệt màn cảm thông.*

Lý thuyết và suy luận thì khó mà đạt được, nhưng chỉ thực hành thì sẽ sớm đến tận nơi tận gốc, nhiên hậu mới được an khương tự tại.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 6/10/1973)

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thắm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

Kính thưa Thầy!

Đầu thư con xin kính chúc Thầy dồi dào sức khỏe, thân tâm thường lạc. con vô cùng sung sướng khi nhận được thư của Thầy. Hôm nay con có vài thắc mắc xin bày tỏ cùng Thầy, xin Thầy minh giải giúp con.

Kính thưa Thầy!

- Con thực hiện pháp Soi Hồn được 15 phút thì nghe trong đầu nhiều tiếng vo vo và hai tay rất mỏi. Con có nên tiếp tục hay là để tay xuống?
- Khi đánh Trợ Luân con có nên đếm từ 1 đến 300 không? Con đánh khoảng 200 cái thấy trung tim chân mày nhói đau và trĩ nặng, từ bàn chân trở lên bắt đầu tê cứng như vậy là đúng hay sai?
- Khi thở Chiều Minh được một lúc thấy phía sau đầu cách đỉnh đầu khoảng nửa tấc nhói đau và rất khó nhìn thẳng trung tim chân mày và nhói rún, tứ chi tê buốt và rất nhiều mồ hôi.

Con phải làm thế nào mới có thể khắc phục tình trạng này, xin Thầy minh giải.

Con PKA

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, 20 tháng 4 năm 2001

K A,

Thầy vui nhận được điện thư của con đề ngày 17/04/2001, được biết con Soi Hồn 15 phút cảm thấy không khỏe, mỏi và nhói đau thì con nên xả thiền, từ từ tăng lên, không nên ép quá. Còn về trợ luân từ 1 đến 300 lần là tốt. Về tứ chi bị tê buốt thì con nên giảm bớt, tùy sức mà làm. Trong mình chỉ có nhiều trược thì mới ra mồ hôi nhiều, độc tố sẽ được giải hết

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương sĩ Hằng

THĂNG TRẦM CÔI THỂ

Xác thân cận bã thanh quang
Muôn chiều quy một tạo an tạo hòa
Trong ngoài hiểu được thấy ta
Khả năng sẵn có chan hòa quý thương
Bên trong đủ lối đủ đường
Bên ngoài cũng vậy khai đường tự đi
Cơ hình tạng phủ đã ghi
Nguyên năng thanh nhẹ tự truy tự hòa
Tình đời tình đạo phân qua
Cần khôn quy một chuyển ra thực hành
Cảnh đời kích động cạnh tranh
Chơn tâm không có lại sanh đủ điều
Từ đời loạn động đến siêu
Đều giam trong thức tạo nhiều loạn tâm
Lắm khi tự cảm thì thâm
Không bờ không bến không tầm được chi
Tự mình phải xét phải suy
Quy về nội thức tâm thì đạt an
Bình tâm học hỏi bạc bàn
Do đâu mà có ta đang truy tâm
Cộng đồng siêu lý diệu thâm
Tâm ta tâm họ tâm tầm nguyên lai
Do đâu đã khéo an bài
Người không muốn chết lại đầy tâm thân
Hương ngoài lão đảo bản thân
Nghĩa ân tạm bợ khó phân xử hòa
Bên trong loạn động thân ma
Không còn trật tự hát la om sòm
Quên đi thể xác phần hồn
Bất cần trật tự ác ôn giết mình
Nói năng lý luận chơn tình
Miệng mang chất độc giết mình không hay

Đâu dè thiên hạ đã bày
Ăn vô sanh bệnh ngày ngày nặng thêm
Nằm lòng tham thực đêm đêm
Tiết ra độc chất khó êm khó hòa
Xác thân khối óc ta bà
Bày ra đủ thứ khó hòa nội tâm
Vận hành luật đã khai tâm
Lục phủ ngũ tạng âm dương điều hòa
Thực hành học hỏi gần xa
Ăn vô hít thở cho ra côi trần
Xác hồn thanh lọc lần lần
Từ không đến có đi lần đến không
Bên ngoài cảm thức bên trong
Xác thân bệnh hoạn mới tông thiên cơ
Tử sanh sanh tử nhiều giờ
Đổi thay thay đổi tùy cơ thực hành
Luật đà ban bố đành rành
Sanh trụ hoại diệt hồi sanh rõ ràng
Ăn vô nhai nhuyễn bạc bàn
Bốn mươi nhịp độ chuyển sang tạng tỳ
Đến đây khai triển tùy nghi
Quên đi thù hận sân si chẳng còn
Tiến theo nguyên lý đường mòn
Non già đường ruột sống còn hồi sinh
Thực hành khai triển hành trình
Kết thành máu sống khai minh đạo đời
Đến đây cảm thấy tình Trời
Không bao giờ bỏ không rời các con
Khí thanh ban bố nỉ non
Trong ngoài đồng nhịp vuông tròn dựng xây
Triển khai tâm thức hằng ngày
Cảm thông nội tạng đang say tình đời

Nhơn ông cũng đã hết thời
Không sai giải tỏa được lời độ tha
Bắc cầu nhịn nhục thứ tha
Tìm ra lối thoát vượt qua non già
Toàn thân bộ ruột phân qua
Nhiệm vụ trọng trách cố mà thực thi
Đâu dè tích trữ nhiều kỳ
Ô trước bể tắc dự thi hoài hoài
Bất thông trở lại học bài
Xác thân bệnh hoạn ngày ngày lo âu
Đâu là bến giác bến tà
Đâu là cơ cầu Trời trao cho hồn
Xác thân tằm tối ác ôn
Dời theo đường dục sanh tồn mất luôn
Đấu tranh chẳng bỏ chẳng buông
Chạy theo động loạn cuồng cuồng nội tâm
Sanh tồn nguyên lý diệu thâm
Nay đà thức giác giữ tâm thanh hòa
Trước mắt sẵn có ly trà
Từ đâu đã đến lập hòa với ta
Âm thầm tự nghiệm suy ra
Ngũ hành cấu trúc mặng mà hòa tan
Uống vô chẳng có bàng hoàng
Các nơi sống động tình ban tràn đầy
Cần khôn vũ trụ xưa nay
Trà ngon một tách tỉnh say đạo đời
Thức tâm trực nhớ hợp thời
Vận hành trong luật do Trời ân ban
Lệ rơi cảm thức đôi hàng
Mừng thâm mừng đã sống an tình Trời
Chẳng còn méo mó chơn lời
Lui về thực chất nơi nơi cảm hòa
Cần khôn vũ trụ tình Cha
Quy về một mối chan hòa tình thương
Xem đời thủy điển dựa nương
Thanh thanh trực trực gieo gương thể trần

Tạo đường gia kế nghĩa ân
Mọi đường vừa phải tiến gần với nhau
Cùng chung xây dựng trước sau
Kẻ mau người chậm vẫn trao đổi tình
Đi đi lại lại một mình
Ly trà cũng vậy kết tinh độ đời
Tiến thẳng giải tỏa hợp thời
Lọc phần ô trước nơi nơi an toàn
Thực hành sáng suốt tâm an
Sửa mình là chánh mọi đàng yên vui
Tự mình thức giác rèn trui
An vui thanh tịnh chung vui với trà
Tự mình thức giác xuất ra
Trà tiên sẵn có chan qua đổ tình
Quy hồi nguyên lý tâm linh
Gieo duyên khắp xứ tỏ tình sáng ban
Cần khôn vũ trụ khai màn
Giúp hồn tiến hóa khai đàng tự đi
Thần kinh khối óc chuyển ghi
Thức hồn tự thức tự trong chơn hồn
Cảnh đời ly tán dập dồn
Màu nào sắc nấy vẫn tôn luật Trời
Trong không mà có tạm thời
Đến đây học hỏi tự rời ra đi
Cảnh đời là bãi trường thi
Học xong bài học tùy nghi tiến hành
Chẳng còn lý luận cạnh tranh
Trể tàu phải thức sớm hành đến nơi
Chung trà phảng phất nơi nơi
Thi thơ thánh thốt dự nơi thanh bình
Tâm thân duyên nghiệp hành trình
Hương về thanh nhẹ do mình dựng xây
Thanh quang vốn cảnh vui vầy
Trở về trật tự tâm này đạt an
Chuyển khuynh đạo pháp bạc bàn
Giải mê phá chấp tâm an đời đời

Tự mình thức giấc xa rời
 Chẳng còn loạn động tạo nơi lu mờ
 Bình tâm cảm thức thiên cơ
 Nằm trong nguyên lý tóc tơ thực hành
 Điển quang ban chiếu hóa sanh
 Tâm thành tự đạt thực hành đến nơi
 Thương yêu chẳng muốn xa rời
 Trời cao bể rộng tạo nơi dung hòa
 Tình người sánh tựa tình ta
 Chan hòa sống động vượt qua đạo đời
 Chơn tu cảm thức hợp thời
 Dưỡng phần thanh nhẹ tự rời tham sân
 Thực hành khai triển cao tăng
 Ngồi đây hiểu đó lần lần đạt thông
 Bền lòng cảm thức lý công
 Cùng chung khai triển mở vòng độ tha
 Bắt tay làm việc chung nhà
 Cửa Trời rõ rệt ta hòa sửa tâm
 Thương yêu tha thứ mừng thầm
 Chuyển về chơn trạng tự thâm sửa tu
 Biết mình đã bị mê mù
 Tâm thân không biết khó tu khó hòa
 Từ trong huyền bí diễn ra
 Khoa học cởi mở thật thà thương yêu
 Cảm minh nguyên lý hiểu nhiều
 Tâm hồn thanh nhẹ đạt siêu đạt hòa
 Tình Trời cấu trúc trong ta
 Khai tâm mở trí vượt qua khổ nài
 Thương yêu vui đẹp bạc bần
 Trong người đầy đủ tâm an vận hành
 Ưc niên cấu trúc đạt thành
 Tu tâm khám phá ngọn ngành sáng ban
 Thế gian cho đến Thiên Đàng

Trong ta có sẵn khai màn tự đi
 Chẳng còn loạn động thị phi
 Lui về thực chất tự ghi tiến lần
 Nhơn sinh mỗi phước mỗi phần
 Thực thi chơn pháp lần lần tiến lên
 Trở về căn bản đạo nền
 Dâng Trời dâng Phật bỏ quên hận thù
 Trở về lọc ruột giải mù
 Ruột là nguồn rễ thân tu tại trần
 Hút vào độc chất phát phân
 Tim gan thận trực khó phân đạo đời
 Vô Vi khai triển hợp thời
 Huyền bí thức giấc lập đời Tân Dân
 Thực hành thanh lọc góp phần
 Nói ra lợi hại tối cần sửa tu
 Tránh đi bệnh hoạn mê mù
 Thế giới làm phải khó tu khó hòa
 Giáng trần học luật tình Cha
 Tinh vi sống động chan hòa ân ban
 Minh tâm kiến tánh bạc bần
 Ai ai cũng có ngàn vàng trong tâm
 Nằm trong nguyên lý diệu thâm
 Tâm đường bỏ khuyết dương âm điều hòa
 Lý đời chết bảy còn ba
 Tâm ta thức giấc tự hòa giải mê
 Chuyện đời lắm chuyện ê chề
 Vô Vi cũng vậy cũng pha lắm tuồng
 Giải thông đủ thứ về nguồn
 Ly trà chung uống cuống cuống sửa tâm.

Hát ba lần:

Chung nhau tự thức siêu cường
 Tâm thân sẵn có yêu thương muôn loài.

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Mười Chín (tiếp theo)

QUAN ÂM CỨU KHỔ DỤNG NHIỀU TÒA SEN ĐÁ
NHÂN LOẠI LÀM LÀNH GIỚI SÁT LO PHÓNG SINH

HỘ SINH THÔNG NGÔN
Tiếng kêu cứu sống đau thương

I. Đức lớn của trời đất gọi là “cứu sống”, ác lớn của người đời gọi là “giết chóc”. Hai câu nói của người xưa nhắc lại với người sau nghe thực là thông thiết. Chúng ta đều biết rằng sinh mệnh là cái quý nhất trên đời, sát sinh là sự bi thảm vô cùng của thế gian. Chúng ta đọc sách, đọc tới hình phạt thứ năm trong số ba ngàn, thì tội chết là lớn nhất, thế mới biết kẻ gian phạm là kẻ ác tột đỉnh, tội chúng ngập trời, chỉ còn đổi mạng sống mới đền nổi tội mà thôi, ngoài ra không còn cách nào khác. Song ngược lại trường hợp phạm tội sát sinh loài vật vẫn vô hại, vẫn không phải đền mạng, được luật trời bao dung, luật nước không nói tới, khiến con người tàn sát dã man để lấy xác ăn, để làm trò chơi vui mắt. Thương ôi! Trần gian tội ác ngập tràn, không sớm phát huy công lí, hẳn là còn mãi gia tăng.

Các loài vật ở thế gian tất cả đều có sự sống, từ người đến muôn loài, từ dưới nước bơi lội, trên cạn chạy nhảy, giữa trời bay lượn, tuy thân mình to nhỏ không đều, song tính linh cùng một loại. Hoặc nói khác đi, loài vật không giống hình người song tính vật chẳng khác tính người, loài nào cũng biết yêu sự sống, biết sợ cái chết. Bởi vậy được may mắn làm người thì phải biết xử với vật như xử với người, chớ có thấy vật

khác người mà sinh lòng phân biệt. Căn cứ ở điểm này ta thấy rằng cần phải có một nguyên tắc căn bản tối thiểu đối với sinh vật trên trái đất, bởi lẽ tất cả đều hít thở sinh khí của trời đất như nhau thì tuyệt đối không được kì thị. Thử nghĩ khi ta nhổ một cọng lông thì toàn thân rung động, lấy ngải đốt châm vào da thịt toàn thân đau đớn, hẳn rõ rằng một mà là tất cả, tất cả mà chỉ là một, sự sống của muôn loài là sự sống của ta, huyết khí hoàn toàn tương đồng thì đau đớn há chẳng tương quan sao? Người là loài linh thiêng của muôn loài. Mới hay trời đất sinh ra một giống thông minh biết quý trọng mạng sống gọi là “người”, sinh ra nhiều loài ngu xuẩn khinh rẻ mạng sống gọi là “vật” cùng hưởng sinh khí cùng sống trên đời, cũng như người ta sinh con cả, con thứ và con út, tuy có sự phân biệt cả, thứ, út song cùng chung cốt nhục, cùng chung dòng máu thấm thiết, chỉ vì trí lực của người đủ khôn chế dè dặt sống vạn vật, khiến nhiều kẻ mê lầm nghĩ rằng trời sinh ra vạn vật cốt để cho người giết chóc ăn thịt, hẳn là vô lí chẳng cần bàn cãi. Hồ lang gặp người liền ăn thịt há cũng tin được là trời sinh người để hồ lang ăn thịt chẳng? Sự dinh dưỡng của con người có ngũ cốc rau trái quả là đầy đủ, trời ban cho người như vậy không lẽ không hậu đãi hay sao mà lại còn đi ăn thịt loài vật, chỉ hoàn toàn lợi dụng tính mệnh của vạn vật vào vấn đề dưỡng sinh của người sao?

Nói tất cả chúng sinh đều cùng một thể, người đời phân đông cho rằng không đúng, vì nghĩ rằng người ta ai ai cũng có cá thể làm sao có thể tin là một thể được. Kì thực người trong gia đình là một thể, mẹ con là một thể, sự kiện này chứng minh một cách vô cùng xác thực, chẳng chối cãi nổi, tất cả chúng sinh là một thể. Người mẹ thấy con vui thì mình cũng vui, thấy con buồn thì mình cũng buồn, thậm chí con bệnh, con chết mẹ cũng muốn bệnh muốn chết thay con. Tất cả những bà mẹ dưới gầm trời này, ai cũng nghĩ con mình và mình là một thể, khiến nó thương nhà yêu nước cũng bởi tại lẽ đó, đến cả đạo thương người yêu chúng sinh chẳng khác chút nào, thầy Mạnh Tử nói: “Người đời có kẻ chết chìm tức là mình chết chìm, người đời có kẻ đói tức là mình đói vậy”. Bồ Tát Địa Tạng nói: “Còn một chúng sinh chưa thành Phật, ta nguyện không thành Phật”. Tinh thần này chẳng khác nào tình người mẹ chân thành nghĩ tới con mình, có quan hệ mật thiết một hồn, một xác chẳng thể tách rời.

Người này với người kia, người kia với toàn thể chúng sinh, tính chất vốn là một, chẳng qua túi da đựng ít chực cân khiến nó chia cách, trở thành ta của ta, nó của ta. Nhưng khi túi da đựng thịt không còn phân chia, gặp cơ hội sự đồng tính chất của cái ta này, cái ta kia liền hợp ngay làm một, ngoài cái gốc ta bé nhỏ của một cái ta lớn lao, càng lớn lao càng hội hợp, rồi cứ lớn lao hội hợp hoài hoài, cho tới bao giờ tràn ngập hư không thì tất cả cái ta hợp thành một thể, khi đó cái ta mới toàn vẹn, mới chân thực. Còn sự phân biệt cái ta nhỏ bé, cùng nhân cách đạo đức cao thấp qua cái nhìn của kẻ nhỏ mọn, cái ta đó chỉ là cái ta vốn vẹn trong vòng túi da đựng ít chực cân thịt, do đó mà hành vi của họ trở thành cực đoan, ích kỉ chỉ nghĩ tới lợi lộc của riêng mình, khiến tội ác nảy mầm đâm nhánh. Tội ác giết chóc hoành hành nguyên nhân chỉ tại thiếu tình đồng tâm. Tình đồng tâm sở dĩ không có nổi là bởi không có quan niệm được là tất cả chúng sinh vốn cùng chung một thể.

(còn tiếp)

